

KRÓLEWSKIE KAPŁAŃSTWO

Tekst biblijny: 1 P 2,4-5.9-10

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie wzniosłego powołania, jakie wiąże się z przynależnością do Bożego ludu przymierza.

Odczucie: Docenienie szczególnego statusu, do którego Bóg powołał swoją społeczność przymierza - statusu, zgodnie z którym jesteśmy „rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym” (1 P 2,9).

Działanie: Postanowienie wypełniania celów, których Bóg powołał swój lud.

Plan nauczania

I. Poznanie: Królewskie kapłaństwo, naród święty.

A. Co to znaczy być żywymi kamieniami w duchowej budowli wznoszonej na wybranym, cennym Kamieniu Węgielnym, który jest żywym Kamieniem?

B. Co oznacza wyrażenie „królewskie kapłaństwo, naród święty” (1 P 2,9)?

II. Odczucie: Utożsamienie ze społecznością Chrystusową.

A. Jakie to uczucie, być wyciosanym z tego samego kamieniołomu (por. z Iz 51,1) i wbudowanym w tę samą budowlę co Kamień Węgielny?

B. Jak powinniśmy postępować, skoro uświadamiamy sobie, że zostaliśmy wyciosani z tego samego kamieniołomu?

III. Działanie: Rozgłaszanie Jego chwały.

A. Jak Piotr opisuje cele, do których Bóg powołał swój lud przymierza?

B. W jaki sposób wypełniamy cele, do których Bóg nas powołał jako należących do Niego?

Podsumowanie: Piotr cytuje szereg starotestamentowych fragmentów, by przypomnieć swoim adresatom ich szczególny status wobec Boga jako należących do nowej Bożej społeczności przymierza będącej kontynuacją starotestamentowej społeczności przymierza i zbudowanej na tym samym fundamencie - Mesjaszu.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 P 2,4-5

Klucz duchowego rozwoju: Naszą duchową tożsamość otrzymujemy od Chrystusa, Żywego Kamienia, wybranego, cennego Kamienia Węgielnego. Jako żywe kamienie wydobyte z tego samego kamieniołomu (Iz 51,1) zostajemy wbudowani w duchową budowlę, aby być świętym kapłaństwem składającym duchowe ofiary miłe Bogu przez Jezusa. W swym miłosierdziu Bóg wybrał nas dla siebie jako duchowe kapłaństwo i święty naród, abyśmy głosili chwałę Tego, który nas powołał z ciemności do swej cudownej światłości. Takie wyrażenie przymierza przypomina Wj 19,5-6 i wskazuje na kontynuację między starotestamentowym ludem przymierza a nowotestamentowym ludem przymierza.

Tylko dla nauczyciela: Bardzo ważne jest, byśmy zwrócili uwagę na tę część listu, w której Piotr cytuje *Stary Testament* czy też nawiązuje do niego. Piotr czerpie z Iz 28,16; Ps 118,22; Iz 8,14 i Wj 19,5-6. Studiujcie te fragmenty i to jak Piotr posłużył się nimi, by uczyć prawd, które jego adresaci powinni byli zrozumieć. Jak Jezus cytował fragmenty dotyczące kamienia węgielnego, odnosząc je do siebie jako odrzuconego Mesjasza? (Zob. Mt 21,42; Mk 12,10; Łk 20,17). Jak Piotr posłużył się podobnym porównaniem w Dz 4,11? Jak Paweł wykorzystał je w Ef 2,20? Jakie nawiązania do Wj 19,5-6 znajdujemy w Ap 1,6; 5,10; 20,6?

Wstępne zadanie i dyskusja: Przeczytajcie razem 1 P 2,4-6 i Iz 51,1. Omów powiązanie między żywym Kamieniem, wybranym i cennym Kamieniem Węgielnym, a żywymi kamieniami wbudowanymi w duchową budowlę, aby mogły składać ofiary miłe Bogu przez Jezusa Chrystusa.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Zwróć uwagę na przejście następujące między 1 P 2,1-3 a 1 P 2,4-5. Wersety 1-3 są podsumowaniem poprzedniej części, w której jest mowa o odrodzeniu „przez Słowo Boże, które żyje i trwa” (1 P 1,23). Piotr wzywa swoich adresatów jako „nowonarodzone niemowlęta”: „Zapracujcie nie sfalszowanego duchowego mleka, abyście przez nie wzrastali ku zbawieniu, gdyżście zakosztowali, iż dobrotliwy jest Pan” (1 P 2,2-3).

Metafora zmienia się jednak, gdy Piotr przechodzi do następnej części w 1 P 2,4-5. Nagle adresaci Piotra nie są już niemowlętami, ale żywymi kamieniami budowanymi w duchową budowlę. Są także świętym kapłaństwem składającym duchowe ofiary Bogu. Ta druga metafora jest kontynuowana w 1 P 2,9, gdzie wierzący są opisani „rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym”, stosownie do starotestamentowego języka przymierza.

Komentarz biblijny

I. Niemowlęta pragnące czystego duchowego mleka (przeczytaj 1 P 2,1-3).

Piotr wzywa tych, którzy zostali odrodzeni przez Słowo Boże (1 P 1,23) i zakosztowali, że dobrotliwy jest Pan (1 P 2,3), by jako nowonarodzone niemowlęta pragnęły czystego duchowego mleka, które pozwoli im wzrastać. Paralelizm z 2 P 3,18 może sugerować, że tym czystym duchowym mlekiem jest poznanie Jezusa Chrystusa jako Pana i przyjęcie Jego łaski. (Wezwania Piotra do pragnienia duchowego mleka nie należy postrzegać jako sprzeczne z krytyką Pawła w 1 Kor 3,1-2 i Hbr 5,12-14 skierowaną do tych, którzy zaniedbują stały pokarm w miarę rozwoju. Piotr wypowiada się tu w kontekście nowonarodzenia).

Do przemyślenia: Jakie cechy duchowej dojrzałości wskazane przez Piotra okazujesz w swoim duchowym życiu? Jak możesz uczynić studiowanie Słowa Bożego swoim priorytetem?

II. Żywe kamienie wbudowane w duchowy dom (przeczytaj 1 P 2,4-5).

Piotr zaczyna tę część słowami: „Przystąpcie do niego, do kamienia żywego” (1 P 2,4), mając na myśli Pana (zob. w. 3). Ten fakt jest podstawą tego, że „jako kamienie żywe budują się w dom duchowy”. Nie można się budować w duchowy dom nie przystępując do Pana Jezusa Chrystusa. Jak On jest żywym Kamieniem, tak my jesteśmy „żywymi kamieniami” (1 P 2,5) podobnymi do Niego, niejako wyciosanymi z tego samego kamieniołomu (Iz 51,1). On jest cennym i drogim Kamieniem Węgielnym (1 P 2,6) duchowego domu, w który my jesteśmy budowani. Kamień węgielny to taki kamień, który wyznacza wymiary całej budowli. Wierzący mają być także „kapłaństwem świętym, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa” (1 P 2,5). W kwestii tego, jakie duchowe ofiary są przyjemne Bogu, zob. Ps 4,6; 51,19; 107,22; Rz 12,1; Hbr 13,15-16.

Do przemyślenia: W jaki sposób jesteś wbudowywany w duchowy dom Boży? Jakie duchowe ofiary składam Bogu jako należący do duchowego kapłaństwa?

III. Ludzie wybrani przez Boga dla Boga (przeczytaj 1 P 2,9-12).

W *Piśmie Świętym* Bóg wybiera i powołuje, a ludzie odpowiadają. Ci, którzy odpowiadają pozytywnie, są nazywani wybranymi. Jezus powiedział: „Wielu jest wezwanych, ale mało wybranych” (Mt 22,14). Fakt iż Piotr nazywa swoich czytelników „rodem wybranym” (1 P 2,9), sugeruje, że odpowiedzieli na Boże powołanie i zawarli przymierze z Bogiem.

Wyrażenia „królewskie kapłaństwo, naród święty” odnoszą się do Wj 19,5-6, gdzie Bóg mówi Izraelitom, że jeśli będą przestrzegali Jego przymierza, będą dla Niego „królestwem kapłańskim i narodem świętym”. Ta deklaracja nie znaczy, że wszyscy mieli być kapłanami służącymi przed obliczem Boga w świątyni. Znaczy, że lud Boży jako „kapłaństwo święte” (1 P 2,5) ma składać duchowe ofiary takie jak chwała, radość, prawe czyny i służba dla bliźnich (zob. Hbr 13,15-16).

Tak więc Piotr oświadcza, że wierzący zostali wybrani, aby „rozgłaszali cnoty tego, który ich powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9). Możliwość pełnienia takiej służby została dana wierzącym dzięki miłosierdziu i łasce Boga, który ich wybrał (1 P 2,10). Dar Jego miłosiernej łaski prowadzi do pobożnego życia w świetle dla chwały Boga (1 P 2,11-12).

Pytania do dyskusji:

1. Skąd możemy wiedzieć, czy pragniemy duchowego mleka, czy nie?
2. Jakie mamy dowody na to, że jesteśmy budowani jako żywe kamienie w duchowy dom?
3. Jakie duchowe ofiary jako uczestnicy świętego kapłaństwa składamy Bogu dzień po dniu? Jak przynosimy chwałę Temu, który powołał nas z ciemności do światłości?

Do przemyślenia: Piotr łączy tu Kościół ze starożytnym Izraelem, Bożym ludem przymierza. W jaki sposób odczuwasz powiązanie z historycznym Izraelem i naszym adwentystycznym dziedzictwem?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W książce *Życie Jezusa* Ellen G. White opisuje historyczne tło związane z porównaniem Jezusa do kamienia węgielnego. Rzeczywiste zdarzenie podczas budowy świątyni Salomona było tłem prorocтва Izajasza. Wielki kamień o nieregularnym kształcie został przygotowany jako kamień węgielny, ale gdy dostarczono go na miejsce budowy, budowniczowie odrzucili go. Próbowali umieścić w przygotowanym miejscu inne kamienie, ale żaden nie pasował. W końcu spróbowali dopasować odrzucony kamień i okazało się, że spełnia wszystkie wymagania. Miał niezbędny kształt i

stał się kamieniem węgielnym świątyni. „W proroczym widzeniu zostało objawione Izajaszowi, że kamień ten jest symbolem Chrystusa” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 539).

Pytania do przemyślenia:

1. W jaki sposób okazuję to, że jestem żywym kamieniem wbudowanym w duchowy dom?
2. Co znaczy dla Ciebie przynależność do królewskiego kapłaństwa i świętego narodu?
3. Jak możesz uniknąć potknięcia się żywy Kamień, cenny kamień węgielny?

Zadanie: Daj uczestnikom lekcji czas na wyrażenie chwały dla Boga za to, że powołał ich z ciemności do Jego cudownej światłości.

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Byłoby dobrze, gdyby uczestnicy lekcji zapoznali się z narzędziami i metodami pracy stosowanymi przez kamieniarza. Budowanie z kamienia zawsze zaczyna się od umieszczenia kamienia węgielnego. Ważne jest, by ten pierwszy kamień został ułożony prawidłowo, tak by trzymał poziom i pion, gdyż wszystkie inne kamienie będą układane na nim. Gdy kamień węgielny zostanie ułożony poziomo, wznoszony mur mierzy się pionem stosownie do położenia kamienia węgielnego. Pion opuszczony wzdłuż narożnika budynku pozwala zachować pionową linię obu ścian. W dawnych czasach duże bloki kamienia obciosywano w kamieniołomie i budowano z nich mury bez użycia zaprawy. Ich rozmiary i masa sprawiały, że tworzyły trwałą budowlę. Czasami specjalne kanały wyżłobione w kamieniach zalewano roztopionym ołowiem, by powiązać je ze sobą po dopasowaniu.

Zadanie: Porównaj metaforę Kościoła jako wznoszonej budowli w Ef 2,19-22 z metaforą Kościoła jako żywego organizmu w Ef 4,12-16. Omów to, jak wierzący muszą się dostosować do każdej z tych struktur, aby wzrastać w niej skutecznie. Jak żywe kamienie dostosowują się do struktury?